

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΟΤΟΤΥΠΕΣ ΕΡΟΤΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΓΕΣ

"Όταν θέλει η νύφη κι' ο γαμπρός. Πώς την παίζουν οι σκληρόκαρδοι πεθεροί. Μιά νέα μέσα σε μία βαλίτσα! Πώς την έπαθε ένας ντετέκτιβ. 'Απαγωγή δι' αεροστάτου. Τό πάθημα ενός πλουσίου πατρός. Στους αιδέρας. Τό διαφωτιστικό τηλεγράφημα. Και σ' άλλα με ύγεια!...

Ι ερωτευμένοι είνε διι μόνον οι τοιμηρότεροι, αλλά και οι έπινοητικώτεροι τών ανθρώπων. Αυτό τουλάχιστον αποδεικνύουν τά δύο ακόλουθα περιστατικά που δσο κι' άν φαίνονται πλασμένα από τη φαντασία κανενός 'Ιουλιού Βέρν ή κανενός Μωρίς Λεμπλάν, συνέβησαν εν τούτοις στην πραγματικότητα πριν από λίγα χρόνια.

Τό πρώτο περιστατικό που θ' αφηγηθούμε, συνέβη στην 'Ιρλανδία. Κάποιος νεαρός 'Ιρλανδός είχε αρραβωνιασθεί με μία ώμορφη και χαριτωμένη κοπέλλα, κόρη ενός πλουσίου κτηματιού του Σούθαμπτον. 'Η ήμερα τών γάμων όμως όλοένα ανέβαλλετο.

Σ' αυτό δέν έφταγε βέβαια ο γαμπρός, ό όποιος θά ήθελε δσο τό δινιτόν γρηγορώτερα ν' απολαύση τήν ευτυχία του. Οι γονείς όμως τής νέας — ο πατέρας τής κυρίας — έλιπζαν, με τόν καιρό, να εκρωσπή τό αίσθημα τών δύο νέων και να διαλυθή ό άρραβών. Γιατί ό ύποψήριος γαμπρός τους ήταν μέν ήθικώτατος και έργατικώτατος νέος. είχε όμως ένα τρομερό ελάττωμα: ήταν φτωχός...

Ο νεαρός αρραβωνιαστικός όστος, βυθώθηκε πειά νά περιμένει. Κι' έκανε μία τελευταία απόπειρα γιά νά λυγίση τούς σκληρούς γονείς τής αγαπημένης του. Του κάκου όμως... Τά πεθερικά του... ανέβαλαν και πάλι τό γάμο.

Ο ερωτευμένος μας κόντευε πειά νά τρελλαθή. Δέν ήξερε τί νά κάνει. Τά συμφρονά του τόν καλούσαν στη Βραζιλία, και δέν ήθελε να φύγη σ' έναν τόσο μαζουρό τόπο μόνος, χωρίς τήν αγαπημένη του. Και τότε, πάνω στην άτελεισία του, έλαβε μία έξαιρετικά τοιμηρή απόφαση. Έπρότεινε στη μηροτή του νά τόν ακολουθήση. Και δέν δισκολεύτηκε νά τήν πείση, γιατί κι' αυτή τόν αγαπούσε πολύ και ή μεγαλύτερη τής έπιθυμία ήταν νά λάβουν ένα τέλος οι... άτελειώτοι αυτοί άρραβώνες των. Έδέχτηκε λοιπόν με χαρά τήν πρόταση του φίλου τής. Και τό άλλο θράδυ οι δύο άρραβωνιασμένοι πήραν τό τραίνο τού Λίβερπουλ, άπ' όπου θά έπεδιόζοντο γιά τήν 'Αμερική.

Σ' όλη τή διαδρομή, ως τό μεγάλο αυτό άγγλικό λιμάνι, δέν τούς συνέβη τό παραμικρό έπεισόδιο. Έγκαταστάθηκε στο Λίβερπουλ σ' ένα ξενοδοχείο, άγρόφασαν τά εισητήρια του ύπερωκεανείου και άνέντευσαν πειά με άνακούφιση, γιατί — καθώς έφαντάζοντο — τά βάσανά τους είχαν πειά τελειώσει...

Άλλοίμονο όμως!... Τήν άλλη μέρα, τή στιγμή που έτοιμάζαν τiz βαλίτσες τους γιά νά φύγουν, ό ύπρέτης του ξενοδοχείου τούς ειδοποίησε ότι τούς ζητούσε ένας... ντετέκτιβ.

Ο άστυνομικός αυτός άνεκοίησε στο νεαρό 'Ιρλανδό, ότι ήταν έφοδιασμένος μ' ένα ένταλμα συλλήψεως έναντιόν τής... μηροτής του! Ο 'Ιρλανδός όμως δέν έχασε τήν ψυχραιμία του.

— Αυτό είνε πολύ δυσάρεστο!... ψιθύρισε. Πάρα πολύ δυσάρεστο!... "Όλα τά σέδιά μας, όλα τά ήνευρά μας συντριβόνται!... Είμαι άναγκασμένος νά φύγω μόνος... "Α! κύριε, πού με στενοχωρήσατε! Τι νά γίνη όμως... 'Αφού δέν χωρεί γιατροιά... Θά έχετε τήν καλωσύνη νά περμίνετε λίγο, κύριε;... Αυτή τή στιγμή ή άρραβωνιαστικά μου ντυνεται. "Όταν έτοιμασθεί, θά μπορέση νά σας δεχθή και θά τή συλλάβετε... "Όσο γιά μένα, είμαι άναγκασμένος νά φύγω, γιά νά μη χάσω τό άτμόπλοιο... Προτιμώ μάλιστα νά μην τή δώ καθόλου, γιά ν' αποφυγή τή σπαταρήσιμη σκηνή του άποχωρισμού... Θά δέσω τή βαλίτσα μου και θά τού δινώ!...

Ο ντετέκτιβ, σαν άνθρωπος του κόσμου που ήταν, δέν έφερε φυσικά καμιά αντίρρηση στο νά περμίνη τή νέα νά έτοιμασθή. Ο νέος,

Αυτά που ερχονται ναεις εύκολα τα εικάζει. Είνε τα χρεονα τα βαρετά εκείνα. Και κατανά το αυριο πειά σαν αυριο να μη μοιάξη. Στα ποιήματα που έχουν θέμα ιστορικό, ο Καβάφης εκφράζεται φιλοσοφικά και το αίσθημα υποχωρεί στη σκέψη. 'Αλλά και τότε δεν άφνει τή μυστικοπάθεια που τόν χαλακρηίζει. Ο Καβάφης δυό-τρεις φορές άπομακρύνθηκε από τήν 'Αλεξάνδρεια. 'Εδώ και μερικους μήνες ήλθε άρρωστος βαρειά στην 'Ελλάδα. Στο νοσοκομείο του «Ερμού Σταυρού» που παρέμεινε γιά θεραπεία, έδέχετο τούς φίλους του, χωρίς όμως και νά μπορή νά τούς μιλήση. Και ό ποιητής απαντούσε στις ερωτήσεις των έγγραφως. 'Η άρρώστεια, από τήν όποιαν έπασχε ο Καβάφης — είχε καρκίνο στο λαμό — τόν έφερε, λίγον καιρό κατάν, στον τάφο.

έντομαξή, μήτηρ στο δωμάτιο του, πήρε τή βαλίτσα του και, με τά μάτια διακρυσμένα, κατέβηκε στο χώλλ του ξενοδοχείου.

— Σε δυό λεπτά ή άρραβωνιαστικά μου θά σας άνοιξη, κύριε, ελτε στον ντετέκτιβ με φωνή που έτρεμε άπ' τή συγκίνησι. 'Εγώ φεύγω... "Αν τύχει και όητε τόν άκαρδο πατέρα τής, νά τού περιγράψετε πόσο σπαρχιωτός ήταν ό πόνος μου... Κι' έφυγε...

Ο ντετέκτιβ περίμενε δυό λεπτά, δέκα, μισή ώρα, μία ώρα... 'Η νέα όμως δέν παρουσιάζονταν. Χάνοντας τότε τήν ύπομονή του, άνοιξε μόνος του τήν πόρτα τής κρεβατοκάμαρας τής. Φαντάζεσε όμως τήν εκλιπξή του όταν μήτηρ στο δωμάτιο και είδε πώς... ήταν άδειο! Τό πουλί είχε πετάξει! Ο ντετέκτιβ τήν είχε πάθει... Ο νέος είχε πάει μαζί του τήν άρραβωνιαστικά του... μέσα τή μεγάλη βαλίτσα του! Κι' όταν ό άστυνομικός έφτασε, λαχανιασμένος, στο λιμάνι, ήταν άργά πειά... Τό ύπερωκεανείο είχε φύγει...

Οι δύο άρραβωνιασμένοι, μόλις έφτασαν στη Βραζιλία, παντρεύτηκαν, και τότε μόνο τηλεγράφησαν στον πατέρα τής νύφης, γιά νά τού αναγγείλουν τό... ευχάριστο γεγονός.

Άκόμη πιο πρωτότυπος είνε ο τράκος, με τόν όποιον ένας 'Αγγλος αξιωματικός του ναυτικού άπήγαγε, πριν από μερικά χρόνια, τήν άρραβωνιαστικά του.

Ο αξιωματικός αυτός άνηκε σε πολύ καλή οικογένεια, είχε όμως κι' αυτός τό... ελάττωμα νά είνε φτωχός. 'Όστόσο, ερωτεύθηκε τήν κόρη ενός εκατομμυριούχου, ή όποία άνταποκρίθηκε στο αίσθημά του. Ο πατέρας όμως τής νέας ούτε ήθελε ν' άκούση νά γίνεται λόγος γιά έναν τέτοιο γάμο. 'Απηγόρευσε μάλιστα στην κόρη του και νά χωρετάη στο μέλλον τόν 'Αγγλο αξιωματικό, εάν τόν συναντούσε τυχαίως.

Ο αξιωματικός τότε, μη βρίσκοντας άλλη διεξοδο, σκέφτηκε ν' απαγάγη τήν αγαπημένη του. Πώς νά τό κατορθώση όμως αυτό, αφού ή κόρη του εκατομμυριούχου έβγαυε έξω μαζί πάντα με τόν πατέρα τής;...

Οι ερωτευμένοι, όπως είπαμε, είνε έπινοητικοί. Ο αξιωματικός λοιπόν ήξερε ότι ό σκληρόκαρδος πεθερός του είχε τό πάθος τής αεροπορίας. Τήν εποχή εκείνη τά αεροπλάνα ήσαν σχεδόν άγνωστα. Ένας συνάδελφος όμως και άδελφικός φίλος του ερωτευμένου αξιωματικού, έκανε συχνά πτήσεις με ένα αερόστατο. Και ό ερωτοχτυπημένος 'Αγγλος δέν άγρησε νά καταστρώση τό σχέδιό του.

Ο αίστηρός πατέρας τής λατρευτής του έλαβε ένα πρωί ένα γράμμα από τόν αεροναύτη, ό όποιος τόν προσκαλούσε νά παρενθεθί σε μία επίδειξη του.

Ο εκατομμυριούχος έπесе στην παγίδα χωρίς νά τό καταλάβη. "Έπαινε μάλιστα ν' άπαντηθή άμέσως στον τοιμηρό αεροναύτη, εύχαριστώντας τόν γιά τήν προσκλησι και θέτοντας στη διάθεσί του τό μεγάλο πάγκο του, γιά νά μπορέση νά κάμη εκεί νά πειράματά του.

Τήν προσδοκώμενη μέρα ό αεροναύτης κούβάλησε τό αερόστατό του στο πάγκο του εκατομμυριούχου. Δέν ήταν όμως μόνος. Συνοδευόταν κι' από τόν ερωτευμένο 'Αγγλο αξιωματικό, μετεμφρισμένο καταλλήλως.

"Όταν τό αερόστατο έτοιμάστηκε γιά τήν πτήση, ό αεροναύτης εκάλισε τόν εκατομμυριούχο και τήν κόρη του νά μπουνε μέσα. 'Ανέβηκαν λοιπόν στο αερόστατο και οι τέσσερες, ό αεροναύτης, ό ερωτός του, ό εκατομμυριούχος και ή κόρη του — και σε λιγάκι απειγοώθησαν.

Ο περίπατος στους αιδέρας ήταν θαυμάσιος. 'Αφού έμειναν επί κάμποση ώρα ψηλά στον άέρα, αποφάσισαν νά κατεβούν.

Τό αερόστατο προσγειάθη εύκολα και πρώτος έτήδησε στο έδαφος ό αεροναύτης, ό όποιος έδοθήθηκε και τόν εκατομμυριούχο νά κατεβή. Ο εκατομμυριούχος αφού κατέβηκε, έτοιμαζόταν νά δώση τό χέρι του και νά βοηθήση τήν κόρη του γιά νά δηγί κι' αυτή από τήν σκάφη του αεροστάτου, όταν έντελώς ξαφνικά και άνεξήγητα — γιά τόν εκατομμυριούχο τουλάχιστον — τό σχοινί που συγχρωτούσε τό αερόστατο στη γή... κόπτεκε, και μ' ένα τινάγμα, τό αερόστατο, ξαλαφρωμένο, άρκετά πειά, τράβηξε και πάλι προς τά ύψη!

Ο εκατομμυριούχος τάχασε. — Μή σας νοιάζει!... τόν παρηγόρησε ό αεροπόρος. Ο βοηθός μου, εύτυχώς, έχει μεγάλη πείρα. 'Η κόρη σας δέν θά πάθη τίποτα. Ο εκατομμυριούχος πού δέν είχε άναγνωρίσει στο πρόσωπο του βοηθού του αεροναύτη τόν έπίδοξο γαμπρό του, παρηγορήθηκε κάπως.

Τό ίδιο θράδυ όμως έλαβε ένα τηλεγράφημα από μία κοντινή πόλι, διά του όποιου έληροφορήθη ότι εκεί μόνο ή κόρη του δέν είχε πάθει τίποτα, αλλά κι' ότι άπ' τήν πολλή τής εύγνωμοσύνη είχε παντρευτεί τόν σωτήρα τής — τόν αγαπημένο τής 'Αγγλο αξιωματικό.

Τότε μονάχα ό εκατομμυριούχος κατάλαβε τή φάρσα που τού είχαν παίξει. 'Αλλά ήταν άργά πειά και κατάνε τή θυμό του...

